

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Oldsagn paa Alheden

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520129584.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Tre Fjerdingsmiil paa hiin Side Grønhøi ved Seibek kunde Du naae den nordre Grændse af Alheden; men jeg skal føre Dig en bedre Vei tilhøire, om ad Hald til Viborg; men førend Du betræder denne, maae jeg henlede Din Opmærksomhed til hiin høie Banke mod Norden. Det er: *Dagbjerg Dos*, (ved de bekjendte Kalkminer) hvor der 57 ogsaa er lidt Puslerie. Dosset er nemlig beboet af Bjergfolk, og ofte, naar man betræder det, vil man høre et Drøn under sig, som om et Kistelaag faldt i. Om Natten brænder her jævnlig Lys, og stundom farer dette som et Stjernesked ned i den nærliggende Sø. Flere Gange have Dagbjergs vindskibelige Beboere, ei ubekjendte med Jordens Indre, gravet her efter Skatte; men hvergang forgjæves. Til Kedlen med Pengene i ere de rigtig komne, men saa har een eller anden af dem ved høist utidig Snakken fordærvet Spillet, og Kedlen er da sjunken dybere ned. For nogle Aar siden blev det sidste Forsøg anstillet: de tauseste i Byen forenede sig, og med gjensidigt Løfte om Standhaftighed i den Dyd, som især skal være vanskelig for Fruentimmer, begyndte de en Nat at grave. Snart naaede de Kedlen, og Bjergets Indvaanere, som nu vare stædte i stor Fare for at miste deres Skat, brugte alle mulige Kunster for at kyse de dristige Ransmænd. Først præsenterede sig en hovedløs Hest, derpaa en ligesaa velskabt Tyr, men det hjalp slet intet. Derpaa foer en Karet, trukket af sex Muus, ud af Bjerget og snurrede tre gange rundt om Graverne: vilde heller ikke frugte. Da hørtes i Bjerget en liflig og vidunderlig Musik, hvorpaa fulgte Hanegal, Bærneskrig og Kattemjaven - endnu taug de Dagbjerg-Mænd. Men see! nu stod Dagbjerg-Bye i lys Lue, da løb de med ængstelige Raab fra den synkende Kedel, og fandt - at Ildebranden kun var et Blændværk af den snedige Bjergmand. Hvad tykkes Dig? var det ikke et nysseligt Stof til et moderne Skuespil? saadant et Wunder - und Zauberspiel? Og Sang maatte her til: Sang af de Dagbjerg-Mænd, Sang af Bjergmanden, hans Kone og Børn, Sang af de sex Muus, Hanen, Katten og den hovedløse Hest! Du kan troe mig, det var Mad for Moens og Vand paa visse Folks Møller, og umaneerlig Roes vilde det faae i Litteraturtidenden - NB. naar Forfatteren var een af dem, paa hvem Recensenten har trykket et permanent Imprimatur.